

til Dag og fra Maaned til Maaned, er det ingen Spøg at skulle vente, de har ikke Raad til at vente.

Men hvem har ogsaa sagt, at vi ikke har Raad til det? Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke tror, det skulde være muligt at ordne det saaledes om, at Forandringen ikke behøver at medføre nogen væsentlig Forøgelse af Udgiften. Mig forekommer det, at det nok maatte kunne gøres. Aldersrenteloven har ganske sikkert den Virkning, at de allerfattigste, navnlig enligstillede Personer, der ingen Erhvervsvegne har, ikke kan komme ud af det med det, de faar. Derimod er der nogle af dem, der nyder Aldersrente, som ikke har saa lille en Formue at drage Indtægt af. Det maatte nok være muligt at finde en Løsning, hvorved en Forhøjelse kun kom de allerfattigste til gode og paa den Maade ikke vilde medføre nogen væsentlig Merudgift.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: Jeg finder Anledning til overfor den ærede sidste Taler at gøre opmærksom paa, at ved Udstykning af Præstegaardsjord er der Hensyn at tage ikke alene til Nuet, men meget mere til den Fremtid, der kommer. Derfor kan det heller ikke være afgørende, hvad den Præst, der for Øjeblikket beklæder et Embede, mener om Salg eller ikke Salg af hans Præstegaardsjord. Jeg er overbevist om, at det ikke er økonomisk klogt at bortsælge Jorden fra Præstegaardene i større Udstrækning, end Loven nødvendigvis kræver. Dette vilde naturnødvendigt bringe Kirkeskatten ustandselig i Vejret, og Kirkeskatten skal nu en Gang bæres af Sognemenighederne. Et for skarpt Bortsalg af Præstegaardsjorden er altsaa hverken fordelagtigt for Præsterne eller for Sognemenighederne.

Hagbart Berg: Der er under denne Finanslovdebat, som i øvrigt under tidligere Finanslovdebatter, fremsat mange mærkelige — og jeg kan tilføje dristige — Paastande fra Oppositionspartiernes Side. Jeg vil her særlig paatale en Udtalelse, der blev fremsat af det radikale Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode. Han tillod sig den Bemærkning, at der ikke fra de nuværende Oppositionspartiernes Side var blevet drevet nogen Overbudspolitik; han kendte fra de senere Aar kun eet Eksempel paa Overbudspolitik, og det var dette, at Venstre i sin Tid gennem daværende Indenrigs-

minister Berg fremsatte et Forslag om Invaliderente, der betød et Overbud. Nu er det et Spørgsmaal, om dette Forslag betød et Overbud. Maaske betød det et Overbud i Forhold til Invaliderentynderen, men vi ved jo, at det ærede Medlem Hr. Staunings Forslag kun drejede sig om Minimumstakster, og at der dertil kunde lægges efter Skøn. Men i alt Fald er det ganske givet, at i Forhold til Statskassen vilde forhenværende Minister Staunings Forslag være blevet dyrere, idet dette Forslag ikke i nær den Udstrækning som det gennemførte Forslag var bygget paa Forsikringsprincippet.

Man forstaa i og for sig godt, at det er et kildent Spørgsmaal for Oppositionen, dette, hvorvidt man, hvis man havde fulgt deres Politik i de forløbne 3 Aar, nu havde staaet med Balance. For kommer man ud til Befolkningen og deltager i Møder, saa bliver man klar over, at det Spørgsmaal, der i særlig Grad interesserer Befolkningen, er Spørgsmaalet, om Balancen nu er naaet, og om den naaede Balance kan opretholdes, Derfor spørger Vælgerne ogsaa ganske naturligt: Vilde det samme Resultat være naaet, hvis de nuværende Oppositionspartier havde faaet deres Villie i de forløbne 3 Aar? Og de spørger endvidere: Vil den Balance, der nu er opnaaet, kunne opretholdes, hvis disse Partier igen kom til Magten?

Her er vi saa heldige, at vi, naar vi skal undersøge og drøfte dette Spørgsmaal, ikke behøver at holde os til Formodninger, men vi kan kapitelfæste, hvad der vilde være sket. Rigsdagstidenden taler sit Sprog i den Henseende. De Afstemninger, der er foregaaet, findes deri, og de Forslag, der er stillet fra Oppositionspartiernes Side under de forskellige Loves Behandling, kan man finde i Rigsdagstidendens Tillæg B.

Fra Oppositionspartiernes Side har man, for at dække sig med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt man fra den Side har villet medvirke til at naa Balance og arbejde med paa, at kostbare Foranstaltninger blev undgaaet, kun henholdt sig til de Bevillinger og Besparelsesforslag, der har været fremme paa Finansloven, og man har antydnet, at de 700—800 Besparelsesforslag, der her har været fremme, har Oppositionen stemt for saa godt som alle. Ja, de Besparelsesforslag, vi finder paa Finansloven, betyder vel noget, men saare lidt i Forhold til den samlede Politik, der er ført i de forløbne Aar.

Før jeg nu gaar over til at dokumentere, hvorledes Stillingen vilde have været, hvis